

เรื่องเล่าจาก“ประสบการณ์และบทเรียนการทำงานเยาวชน”

นางสาวกรรณิกา ศรีเพชร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสนิท อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ฝึกการเล่าเรื่องด้วยวิธีเขียนในเวที“การเพิ่มสมรรถนะนักถักทอชุมชน :

การจัดการความรู้และการเป็นคุณอำนวย” วันที่ 20 – 22 มกราคม 2563

ใจต้องรักในสิ่งที่ทำ

เริ่มแรกที่ได้มาทำงานในด้านเยาวชน เพราะตัวเราทำงานอยู่ใน
อบต. ด้วยวัยที่เรายังอยู่ในช่วงวัยรุ่น วัยเดียวกันกับเยาวชน หัวหน้าจึง
มอบหมายให้เราทำงานในด้านนี้ งานแรกที่ได้รับมอบหมายคือ เป็นพี่
เลี้ยงเด็กนอกระบบในการอบรม ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไรมาก คิดแค่ว่าคือ
หน้าที่ ในครั้งนั้นมีเด็กเข้าร่วมทั้งหมด 33 คน และบางคนเคยเป็นคู่อริมา
ก่อน (เหตุที่รู้เพราะเราเป็นคนในพื้นที่จึงพอรู้บ้าง) พอทราบว่าใครเข้า
ร่วมในโครงการนี้บ้าง ตอนนั้นก็แอบคิดว่าเราจะดูแล จะเป็นพี่เลี้ยง
ให้เขาได้ไหม เขาจะฟังเราไหม ด้วยที่ว่าบางคนอายุเท่ากับเรา บาง
คนห่างกับเราไม่กี่ปี

ด้วยเหตุนี้เราจึงคิดหาวิธีการเข้าหาเขา ด้วยอายุที่ใกล้เคียง
กัน เราเลยใช้ความเป็นเพื่อนเข้าหาเขา เขาทำกิจกรรมอะไร เราก็
ร่วมทำกับเขา ทำร่วมกับเขาในฐานะเพื่อนไม่ใช่พี่เลี้ยง กินข้าว ทำ
กิจกรรมด้วยกัน พุดเล่น พุดแซวเล่นจนเกิดความสนิท ไว้ใจเขาก่อน เขา
ถึงจะไว้ใจเรา อาศัยความจริงใจ บางเรื่องที่เราไม่เคยเล่าให้ใครฟัง แต่
เราเล่าให้เขาฟัง แสดงออกให้เขาเห็นว่าเราไว้ใจเขา

ผลลัพธ์ที่ได้

คือเขาไว้ใจเรามากขึ้น เขาก็จะเล่าเรื่องของเขาให้เราฟังเช่นกัน กล้าพูด
กล้าปรึกษาเรามากขึ้น เวลาที่เขามีปัญหา

บทเรียนที่ได้

ก่อนจะได้ใจใคร เราต้องให้ใจเขาก่อน ใจแลกใจ ความ
เป็นกันเอง และที่สำคัญต้องมีความจริงใจ รักในสิ่งที่ทำ#

ก่อนจะได้ใจใคร

เราต้องให้ใจเขาก่อน

ใจแลกใจ
